

**Ordføreren** (C. Hage): Endringsforslaget under Nr. 3 til § 3 vedrører jo, som den højtærede Minister bemærkede, et Spørgsmaal, som allerede har fundet sin Afgørelse ved Afstemningen over Krigsministeriets Budget i Gaar, og der har derfor ikke været nogen Anledning for mig til at komme ind derpaa, da det kun rent formelt figurerer her paa en finansministeriel Paragraph. — Med Hensyn til Toldkammerbygningen i Rønne har den højtærede Minister bebudet at ville fremkomme med yderligere Oplysninger inden Bde Behandling, og naar saadanne Oplysninger fremkomme, vil Finansudvalget eventuelt have Anledning til at optage dette Spørgsmaal paa ny. — Hvad angaar de bestindiste Der, benyttede den ærede Minister, idet han meddelte os, at der for Regeringen intet foreligger med Hensyn til de af mig omtalte Projekter, Lejligheden til at udtale Osset om, at de af Regeringen gennem en længere Arrække forelagte Forslag angaaende Ordningen af de bestindiste Finanser maatte bringes til Bedtagelse. Det er jo en Sag, som ikke ligger for for Finansudvalget. Disse Lovforslag ligge i et særligt Udvalg, og det vil staa til dette Udvalg at fremme sit Arbejde paa den henstigtsmæssigste Maade. Jeg skal kun fremhæve og understrege en Ytring af den højtærede Minister, nemlig den, at der ved den Ordning, som maatte tilstræbes, navnlig vilde være at lægge Vægt paa stor Sparksomhed. Jeg haaber, at dette er et Princip, som Udvalget vil følge; jeg tror maasse, det kan siges, at Regeringsforslaget i den Henseende ikke viser Besen fuldt saa langt, som det vilde være ønskeligt.

Den højtærede Minister fremførte nogle Tal angaaende en af ham foretagen Opgørelse, ifølge hvilken han er kommen til et andet Enderesultat end det, jeg har anført som Resultat af Finanslovens anden Behandling. Jeg tror ikke, det er nødvendigt eller ønskeligt her at komme ind paa ny paa de forskellige finansielle Beregninger, som vi i temmelig stort Omfang hengav os til ved Finanslovens første Behandling. Hvorledes man vil udregne Overskuddet, hvorledes man vil gøre den endelige Balance op, det beror til Dels paa det Synspunkt, ud fra hvilket en saadan Opgørelse foretages. Man kan foretage den for at bringe Klarhed over,

hvorvidt Statens Aktiva i Forhold til Passiva, som endeligt Resultat af det enkelte Finansaaars Jørelse, viser Fremgang eller det modsatte; men man kan ogsaa foretage den som en ren Kassepøggørelse for at se, hvorvidt Kassebeholdningen, de kontante Midler, som staa til Statens Raadighed, ere blevne forøgede eller formindskede. Det er det sidste Punkt, som for mig har været det bestemende, ikke det første, og jeg har da ved Opgørelsen maattet tage Hensyn til, at en væsentlig Del af de Udgifter, som figurere paa Finanslovsforslaget, skulle ifølge den derom vedtagne Lov afholdes ved Statslaan. De herhen hørende Poster optrede paa Finansloven saaledes, at de gensidigt skulle balancere mod hinanden paa Indtægts- og Udgiftsiden. Naar jeg tager disse Poster væk og ser alene paa de Indtægter og Udgifter, som have Indflydelse paa Kassebeholdningen uafhængigt af Statslaanene, er det, jeg kommer til det Resultat, at der i Djebliffet er et nominelt Overskud paa mellem 2<sup>3</sup>/<sub>4</sub> og 3 Millioner. Men denne Opgørelse er kun rent foreløbig; man er jo ikke i Stand til med Sikkerhed at sige, hvorledes Enderesultatet vil blive ved tredje Behandling, og først naar man er kommen noget længere frem, kan man afgøre, hvor store Midler vi uden Frygt for at præjudicere vor finansielle Stilling, kunne anvende til nogle af de forskellige Formaal, hvorefter det efterhaanden har været Tale.

Med Hensyn til det af den ærede Medlem for Slagelse (Røedt) stillede Forslag er der allerede fra forskellige Sider fremført en Del Bemærkninger, som forekommer mig at indeholde ikke lidet rigtigt, og jeg skal derfor indskrænke mig til ganske faa Ord. Jeg er i Henseende til adskillige af de almindelige Betragtninger, det ærede Medlem fremførte, ingenlunde uenig med ham. Jeg er ganske enig med ham deri — det er en selvfølgelig Ting —, at en lotterimæssig Uddeling af Gevinster i og for sig ikke forøger Samfundets Formue, og at da der jo medgaar en Del Penge til at arrangere hele dette Maskineri, medfører det endog ogsaa direkte et Tab. Det er sandt. Jeg skal ogsaa gerne indrømme, at Lotteriinstitutionen ikke i og for sig kan siges at tjene til at fremme Sparksomhed. Det er meget muligt. Jeg skal heller ikke benægte, at den Tid maasse